

Sygn. akt VI U 2641/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 luty 2023r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

po rozpoznaniu w dniu 14 luty 2023 r. roku w B.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. K. (1)

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w B.

w związku z odwołaniem M. K. (1) od decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w B. z dnia 27 października 2022r. Nr (...)

o wysokość emerytury wojskowej

1/oddala odwołanie

2/nie obciąża odwołującego się kosztami zastępstwa prawnego strony przeciwnej

Sędzia Maciej Flinik

Sygn. akt VI U 2641/22

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 października 2022r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w B. ustalił ubezpieczonemu M. K. (2) prawo do emerytury wojskowej, począwszy od (...) w kwocie 4722,94 zł z podstawą jej wymiaru wynoszącą 68,08 %.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył M. K. (2) wnosząc o jej zmianę i orzeczenie, że procentowy wymiar przysługującej mu emerytury wynosi 69,08 % podstawy wymiaru oraz o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołujący podnosił, iż przez 15 lat służby brał udział w charakterze sapersa przy rozminowywaniu i oczyszczaniu z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych, w każdym z tych lat (2007 – 2021) pełnił służbę przez co najmniej 15 dni. Tym samym spełnia warunek określony w § 3 pkt 4 rozporządzenia RM z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych. Z niewiadomych mu powodów organ rentowy zaliczył mu tylko 14 lat i 13 dni służby.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wojskowy organ emerytalny wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od ubezpieczonego na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż decyzję wydano na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 2 c ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz § 3 pkt 4 rozporządzenia RM z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych. W związku z tym, że ubezpieczony rozpoczął pełnienie

służby wojskowej od dnia 1 września 2007 r. stwierdzić należy, że pełnienie służby niezawodowej w charakterze sapersa – wbrew twierdzeniom odwołującego się - nie ma żadnego wpływu na podwyższenie wymiaru emerytury.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Stan faktyczny w sprawie był bezsporny. Oś sporu stanowiła jedynie służba nadterminowa odwołującego się M. K. (2) w latach 2003 – 2007r. której przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury wojskowej pozwany nie uwzględnił (gdyż nie była to służba zawodowa). W tym zakresie należy się zgodzić ze stanowiskiem pozwanego wojskowego organu emerytalnego. Stosownie do treści § 3 pkt 4 rozporządzenia RM z 15 lipca 2011r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych / Dz.U. 2011 Nr 159 poz. 946 / emeryturę wojskową podwyższa się o 1 % podstawy wymiaru za każdy rok zawodowej służby wojskowej pełnionej w charakterze sapersa , jeżeli żołnierz uczestniczył w rozminowywaniu i oczyszczaniu terenów z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych ... Wprost o niedopuszczalności uwzględnienia przy podstawie wymiaru emerytury wojskowej służby nadterminowej (jako niezawodowej) wypowiedział się w wyroku z dnia 6 stycznia 2006 r. III UK 132/05 Sąd Najwyższy stwierdzając (na kanwie przepisów rozporządzenia poprzedzającego obecnie obowiązujące), iż paragraf 1 ust. 2 lit 1 a rozporządzenia z dnia 27 lutego 1995r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższenia emerytur wojskowych wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 ust. 6 ustawy z 1993 r. i zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin , jest zgodny z przepisami tej ustawy i dotyczy wyłącznie „zawodowej służby wojskowej (art. 12 i 13 tej ustawy). W uzasadnieniu wskazano : „ Przepisy ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36 z późn. zm. - obecnie tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 z późn. zm. - powoływanej nadal jako: ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin) określają zasady zaopatrzenia emerytalnego z tytułu "zawodowej służby wojskowej" w rozumieniu art. 12 i art. 13 tej ustawy. Dotyczy to również do przepisów art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, które określają zasady podwyższania emerytury żołnierza zawodowego, oraz art. 15 ust. 6 tej ustawy, na podstawie którego Rada Ministrów zobowiązana została do określenia w drodze rozporządzenia "szczegółowych warunków podwyższania emerytury, o których mowa w ust. 2 i 3". Oznacza to w konsekwencji, że - wydane na podstawie upoważnienia wynikającego z art. 15 ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin - przepisy rozporządzenia Rady z dnia 27 lutego 1995 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz. U. Nr 21, poz. 110 z późn. zm.) w żadnym razie nie mogły obejmować innych rodzajów służby poza 'zawodową służbą wojskową', o której mowa jest w art. 12 i art. 13 tej ustawy, co też wyraźnie i zgodnie z upoważnieniem ustawowym wynika między innymi także z literalnego brzmienia dyspozycji § 1 ust. 2 pkt 1 lit. a) tego rozporządzenia: "Emeryturę wojskową podwyższa się o 1% podstawy wymiaru za każdy pełny rok zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w składzie personelu latającego na samolotach odrzutowych, jeżeli żołnierz wykonał nie mniej niż 30 godzin lotów w ciągu roku... „

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy uznając odwołanie za bezzasadne na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji. Orzeczenie w oparciu o art. 148¹ § 1 k.p.c. wydane zostało na posiedzeniu niejawnym (strony w pismach procesowych nie wnosiły o przeprowadzenie rozprawy i nie było to konieczne w świetle całokształtu przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych) .

Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania go kosztami zastępstwa prawnego strony przeciwnej . Złożenie odwołania wynikało w istocie z braku wskazania w zaskarżonej decyzji powodów nie uwzględnienia służby nadterminowej odwołującego się. Jak wskazał odwołujący się w tymże odwołaniu, z niewiadomych dla niego powodów organ zaliczył mu jedynie 14 lat i 13 dni służby. Okoliczność, iż pozwany przyjmując przy ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia określone okresy zawodowej służby wojskowej odwołującego się dostrzegając konieczności uzasadniania dlaczego innych okresów (służby nadterminowej w latach 2003 – 2007) , nie zmienia faktu, że odwołujący miał prawo nie rozumieć przedmiotowej decyzji. Poza tym (co wynika z treści kolejnego pisma ubezpieczonego) jest on przekonany o zasadności swojego roszczenia - w jego subiektywnym odczuciu krzywdzącym jest nie uwzględnienie do podstawy wymiaru świadczenia okresu służby nadterminowej , w ramach której wykonywał te same czynności (służba saperska) jak te , które stanowiły podstawę podwyższenia podstawy wymiaru emerytury li tylko z racji wykonywania

ich w ramach zawodowej służby wojskowej. W tym stanie rzeczy , Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Sędzia Maciej Flinik

--